

Spørgsmaalet. Men naar det ærede Medlem endelig bestred min Mening, om, at selve den daværende Forslagsstiller vist nu var kommen paa noget andre Lanter angaaende dette Forhold end dem, han havde i 1856, og at han formodentlig ogsaa ved nærmere Overveelse var kommen til at antage, at det ikke gif saaa glat med det Punkt, som han dengang troede, saa tror jeg dog at kunne levere det ærede Medlem et slaaende, soleklart Bevis derfor, netop i anden Udgave af Rigsretsdommen, som Monrad skrev i sine politiske Breve 14—18, og som det ærede Medlem henviste til. Det er nemlig fuldkommen rigtig, at Monrad har skrevet en ny, højere Rigsretsdom eller Over-Rigsretsdom og derved ganske har fyldestgjort det, som det ærede Medlem for Standerborg Amts 1ste Valgkreds (Bajer) saa levende paafaldte, nemlig en Revision af Rigsretsdommen. Jeg kan selvfølgelig ikke huske enhver Detail i hans reviderede Dom, men det kan jeg huske, at den gif alene ud paa at idømme min ærede Sidemand (Hall) en Bøde, jeg tror paa 2,000 Kr. — Summens Størrelse gjør jo ikke saaa meget —, men derimod, og det er Hovedsagen, ikke Tanke af Erstatning. Nu er det ganske tydeligt, at, dersom Monrad havde haadt den Anskuelse, at de Principer, han vilde nedlægge i sit Ministeransvarlighedsforslag, virkelig allerede laa i den gjældende Grundlov, saa maatte han useilbarlig have ræsonneret saaledes, som det ærede Medlem gjorde — jeg haaber ikke, han gjør det endnu — i Følge sin Stilling som Anklager for Rigsretten, nemlig saaledes: Disse Penge ere ikke bevilgede af Rigsdagen, ergo skulle de Herrer betale dem. Det kunde Monrad slet ikke undgaa; det maatte han ellers absolut have gjort, og netop denne Omstændighed viser, at han maa være kommen bort fra den Theori, som han hylbede den Gang han indbragte sin Ministeransvarlighedslov. — Det Øvrige af det ærede Medlems Foredrag tror jeg ikke, at jeg behøver at gaa nærmere ind paa; det var jo mest spredte Bemærkninger, han gjorde.

Sorup: Det er ikke egentlig for at forlænge Diskussionen med det ærede Medlem for Kjøbenhavns 1ste Valgkreds (Rimestad), at jeg nu har bedet om Ordet, da der ikke er fremkommet noget væsentligt Nyt fra det ærede Medlem. Den Indvending, han rettede mod mig, at jeg væsentligt kun havde gjentaget, hvad jeg sagde for Rigsretten, kan være vel begrundet; men jeg har jo heller ikke Lovet, at jeg nu paa dette Punkt skulde sige Noget, der ikke i det Væsentlige var overensstemmende med, hvad jeg havde sagt for Rigsretten. Jeg pleier, saa vidt muligt, at sige det Samme paa alle Steder. Derimod ønsker jeg, efter at være bleven opmærksom paa en Udtalelse i Grundlovsudvalgets Betænkning angaaende Spørgsmaalet om Kontrassignatur, at fremdrage

dette under disse Forhandlinger. Det fremgaar af denne Udtalelse i Betænkningen, at man ikke blot ikke fra nogen Side forudsætter, at Ansvar skulde være indskrænket til den kontrassignerende Minister, men at det Modsatte tværtimod udtrykkelig er udtalt i Betænkningen. Det hedder nemlig Sp. 1645 i Udvalgets Betænkning angaaende § 18: „Den sidste Sætning i § 18 viser, hvilken Minister, eller (hvis flere have underskrevet) hvilke Ministre man nærmest skal holde sig til for en enkelt Beslutning, hvorved det aldeles ikke er udelukket, at en nærmere Undersøgelse kan vise, at Ansvaret kan falde paa flere“. Utsaa, der mener jeg at have en fuldstændig klar Udtalelse af, hvad der var Udvalgets Mening, og hvad der var Opsattelsen paa den grundlovgivende Rigsdag. Det er altsaa lige det Modsatte af, hvad det ærede Medlem for Thisted Amts 3die Valgkreds har ment at kunne gjøre gjældende. Jeg skal, som sagt, ikke vidtløftig igen komme ind paa dette Territorium; det ærede Medlem har jo sin Mening og jeg min, og det forekommer mig, som sagt, at det ærede Medlem ikke har fremsført noget nyt Moment til Støtte for sin Mening. Der er kun en enkelt Bemærkning af det ærede Medlem for Kjøbenhavns 1ste Valgkreds, som jeg har særlig personlig Grund til at værgemig imod. Det ærede Medlem mente, at jeg, om ikke i Dag, saa ved en anden Leilighed skulde have sagt om Kongen — „Konge historier“ kaldte det ærede Medlem det —, at det var Snurrepiberi. Nei, der tager det ærede Medlem for Kjøbenhavns 1ste Valgkreds virkelig fejl. Saa-dant siger jeg ikke; det ærede Medlem kan være ganske rolig. Nei, der var den Gang Spørgsmaal om Betegnelse for Regjeringen, om det var Kongen eller Ministeriet — Spørgsmaalet var rent sprogligt —, om man i Tilfælde, hvor der ingen Tvivl var om Meningen, kunde bruge „Ministeriet“ som Betegnelse for Regjeringen eller skulde bruge „Kongen“. Betydningen er den samme, og derfor sagde jeg: Det er ikke Andet end Snurrepiberier at hænges sig i slige Sprog historier, det er ikke Andet end Ordfløveri. Det var min Mening den Gang, og det fastholder jeg endnu. Om man siger Kongen i Stedet for Regjeringen eller Ministrene, det har ikke Betydning for Grundloven og heller ikke Betydning efter Sprogbrug. Hvor Kongen er Udtryk for Regjeringen, er det ligegyldigt, om man siger: Kongen, Regjeringen eller Ministrene. At ville gjøre noget Nummer ud af Sligt, gjentager jeg, er efter min Mening Snurrepiberier og Ordfløveri, og det vil jeg ikke spille min Tid paa. — Hvad Lovforslagets § 14 angaar, staar det ærede Medlem og jeg for saa vidt paa fælles Grundlag, som vi Begge erkjende, at et Tillæg til Grundloven kan ikke føres ind ved Hjælp af en almindelig Lov. Men Spørgsmaalet er jo: Er det noget Tillæg, der her anbefales, eller er det ikke, hvad der i Birkeligheden